

[Formanden.]

Da den højtærede Indenrigsminister er forhindret i at være til Stede, skal jeg lade den først paa Dagsordenen opførte Sag udgaa til senere Behandling.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lovanordninger under Justitsministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 85).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har herved den Ære for det høje Landsting at anbefale Forslag til Lov om Lovanordninger under Justitsministeriet. Det drejer sig om fire Lovanordninger, som alle foreslaas ophøjet til Lov uden Ændringer af nogen Art. Om de tre af dem, nemlig Lovanordning om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 123 af 30. Marts 1942 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejssende m. m., Lovanordning om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 140 af 30. Marts 1940 om Forbud mod at bære Uniform m. v., samt Lovanordning om Forlængelse af Gyldigheden af midlertidig Lov Nr. 362 af 19. Juli 1943 om Pligt til at stille Skydevaaben og Motorkøretøjer til Raadighed for Rets-, Politi- og Fængselsvæsenet, samt om Tillæg til Lov Nr. 91 af 29. Marts 1924 om Indkvartering — om alle disse tre Lovanordninger gælder det, at de er udstedt i Anledning af, at Love, som allerede var givet under Krigen, udløb, Love, som under normale Forhold egentligsvist vilde være blevet forlænget som egentlige Love.

Om den fjerde, som er Lovanordning Nr. 240 af 17. Juli 1944 om Forlængelse af visse Forældelsesfrister, gælder ikke, at den støtter sig paa tidligere, paa almindelig Maade af Rigsdagen vedtagne Love. Denne Lovanordning gennemførte Bestemmelser om, at Fordringshavere, som paa Grund af Postforbindelsens og anden Forbindelses Afbrydelse var forhindret i at foretage de Skridt, som de efter de gældende Lovregler skulde foretage for at forhindre, at Tilgodehavender, som de havde, forældedes, fik en Mulighed for til et senere Tidspunkt at gøre deres Rettigheder gældende, en Mulighed, som skabtes derved, at Forældelsesfristerne forlængedes. Lovanordningen har altsaa ikke nogen tidligere Lov at støtte sig paa, men der er vel heller ingen Tvivl om, at

en Lov af dette Indhold vilde være blevet vedtaget, hvis den havde kunnet forelægges for Rigsdagen. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Rytter: Med Hensyn til de Lovanordninger, som den højtærede Justitsminister nu vil have legaliseret, gaar jeg ud fra, at der ikke fra noget Partis Side er noget herimod at indvende, men jeg benytter Lejligheden til nu, da vi igen skulde være kommet ind i almindelige Forhold og ikke længere lever under ekstraordinære Vilkaar, at spørge den højtærede Justitsminister om forskellige Ting.

Jeg vil gerne rette Forespørgsel til den højtærede Justitsminister om forskelligt vedrørende de Interneringer, der finder Sted rundt omkring i Landet. Vi har for nylig i Aviserne læst, at der er kommet et Cirkulære — jeg ved ikke hvorfra —, som gaar ud paa, at der inden for Frihedskæmperne skal antages en Auditor, der skal være venligsindet over for dem. Denne Auditor skal undersøge Sager vedrørende Frihedskæmperne og eventuelt dømme i dem, selv hvor det drejer sig om mindre Lovovertrædelser. Det synes jo at være noget ganske ekstraordinært, at en Auditor bliver udnævnt til at dømme for visse Overtrædelser, saaledes at Sagerne bliver taget fra Politiet og unddraget den almindelige Anklagemyndighed. Da Forholdet vækker Uro, vil jeg give den højtærede Justitsminister Lejlighed til her fra Talerstolen at redegøre for Sagen. Jeg er selvfølgelig klar over, at den højtærede Justitsminister maaske ikke for Øjeblikket har tilstrækkelige Oplysninger for Haanden, men saa vil jeg haabe, at Justitsministeren vil benytte en kommende Lejlighed til at give os dem.

Endvidere er man blevet noget opskræmt over et Tilfælde, hvor en Mand, der havde været arresteret, blev frigivet. Det fremgaar ikke af Referaterne, hvem han er frigivet af, om han er frigivet af Mænd, som handlede paa Frihedskæmpernes Vegne, eller om han er frigivet af Dommeren. Da han var frigivet, blev han imidlertid overfaldet og dræbt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han kender noget til denne Sag.

Det siges, at der er 15 000 indespærrede rundt omkring i Landet, Personer, som er sat fast uden Lov og Dom. Det er den Slags Ting, der vækker Uro i et Land som Danmark, hvor man altid har været vant til at overholde Grundlovens Bud om, at enhver anholdt inden 24 Timer skal stilles for en